Napsal uživatel Miloš Keller
Pátek, 05 Září 2025 23:02

Po letní přestávce jsme se dočkali prvního semifinále **21. ročníku Notování** . U semifinále vždy přemýšlím, jestli si osvěžit, co jsem psal o účinkujících, když byli v základních kolech, ale obvykle si řeknu, že se nepodívám, abych si nebudoval předsudky.

Klára Sára, dámy a pánové začínala a měla poměrně pestré obsazení doprovodu 2x housle, klávesy, klarinet, saxofon. Nu což, bylo to zvukově pestré, nenudilo a trochu některé písně inklinovaly k šansonu. Lepší byli ve svižnějších písních, v těch pomalých trochu padal řemen. Pěkné byly *Zlatá rybka* a rozhlasová (a Portovní) *Neřeším*. Prvním ze sólistů byla
Rasťo Kotal
. Bylo příjemné slyšet slovenštinu, v písničkách podává osobní, ale velmi civilní výpovědi s přijatelnou mírou romantiky.
Mostík na hájiku
byl nejlepší.
Doladíme
hráli trochu židličkový folk, výrazné bylo cello, ale celkově neměli výraznější melodii. Ze čtveřice písní byla nejlepší
Čas snů
. Pak přišli
Flinking
a moderátor Belmondo upozornil, že jsem je nazval v základním kole „vrcholem večera“ – a platí to i pro toto semifinále, i když tak jako v základním kole jim to nedalo moc práce. Přinášejí živý, dynamický folk-punk, s vtipnými texty, mají silné melodie a kapela prostě šlape.
Poslední rohlík
a
Ve vaně
byly excelentní a líbily by se i v rádiu.

Tereza Rychecká sbírá ocenění na dětských soutěžích a rozhodla se v tom pokračovat i na soutěžích „dospělých“. Stále ještě příliš dramaticky vyzpívává své pocity, ale pomalu si to sedá. Ve výškách už je znělejší a nepištící jako v minulosti, prostě roste pěvecky i autorsky. Ocenil jsem, že už konečně nezařadila *Indiánskou holku*, a nahradila to *Poplachem*, ve kterém je aspoň méně mrtvol a vypadá uvěřitelněji. Většinu písní bych ale doporučoval krátit. Tereza bude jistým vítězem Notování, jen si netroufnu odhadnout, zda v 25. nebo 26. ročníku. Nu, a nakonec soutěžní části tu byla
Marie Tilšarová & Kdo jsme my
. Byla z nich cítit velká pohoda a radost z hraní, ačkoliv byly písničky trochu introvertní. Byl to

velmi příjemný soft-folk. Vynikly dechové nástroje. Kromě rozhlasové
Na vodítku
se mi líbila i
Běž ven
.

Neověřené zprávy říkaly, že se dramaturgové Notování rozhodli zvát nesoutěžní hosty v novém cyklu „Folkové exhumace“ a v září jim to vyšlo – vystoupilo kdysi dívčí, nyní už dámské duo **Quaoar**
a já se hned po prvních tónech rozpomněl, jak jsem trpěl na základních kolech Porty. Ale od té doby jsem zestárl a víc vydržím, a tak mohu napsat, že dámy sice vyrostly, ale hudebně se nezměnily a hrály a zpívaly jako zamlada. Naposledy jsem tento jev zažil u Jeronýma Lešnera, jsem zvědav, co nás čeká dál.

1. semifinále 21. ročníku Notování, 4. září 2025, Music City, Praha